

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 8258-09-15 אליעזר כאשי, יוסף כאשי וחיים כאשי נ' מנהל מס רכוש-תל אביב

1

לפני כב' השופט מגן אלטוביה

המערערים

1. אליעזר כאשי
 2. יוסף כאשי
 3. חיים כאשי
- ע"י ב"כ עוה"ד משה הרש שמש

נגד

משיבים

1. מנהל מס רכוש-תל אביב
- ע"י ב"כ עוה"ד ניר וילנר פרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)

2

3

פסק דין

4

5 לפני ערעור על החלטת ועדת ערר מיום 14.7.2015, לפיה נדחה ערר שהגישו המערערים על החלטת
6 המשיב שלא לקבל את ההשגה שלהם מחמת שחלף המועד למתן החלטה בהשגה.

7

8

רקע

9

10 המערערים היו בעלים של מקרקעין בשכונת עזרא הידועים כחלקות 31, 32, 33 ו-34 גוש 6136 (להלן: "
11 המקרקעין"). את המקרקעין ירשו המערערים מאביהם המנוח ובשנת 1992 דיווחו המערערים
12 למשיב על היותם בעלי המקרקעין מכוח ירושה.

13

14 לטענת המערערים, בעת שדיווחו למשיב על בעלותם במקרקעין לא נמסר להם על קיומו של חוב מס
15 רכוש. עוד טוענים המערערים כי רק בשנת 2005 הוגשה להם לראשונה שומת מס רכוש המתייחסת
16 לחוב מס שנוצר משנת 1972 עד 1999.

17

18 סמוך לאחר קבלת ההודעה על קיומו של חוב מס רכוש, התנהלו בין המערערים לבין המשיב מגעים,
19 פגישות וחילופי מסמכים כאשר המערערים כופרים בקיומו של חוב מחמת שחלק מהמקרקעין הופקע
20 מהם ובחלק אחר של המקרקעין מחזיקים פולשים. בסמוך או תוך כדי ניהול המגעים האמורים, מכר
21 המשיב את המקרקעין באמצעות כונס נכסים וחוב מס רכוש של המערערים נפרע במלואו.

22

23 ביום 28.4.2010 שלחו המערערים למשיב מכתב השגה, אולם המשיב דחה את פנייתם וטען כי המועד
24 להגשת השגה חלף. כנגד החלטה זו של המשיב הגישו המערערים ערר לוועדת הערר בטענה שהשגתם
25 הוגשה במועד ועל המשיב לדון בהשגתם. בהחלטה מיום 22.4.2012 התקבל הערר של המערערים
26 וועדת הערר הורתה למשיב לדון בהשגתם. המשיב לא השלים עם החלטת ועדת הערר והגיש ערעור

1 מתוך 9

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 8258-09-15 אליעזר כאשי, יוסף כאשי וחיים כאשי נ' מנהל מס רכוש-תל אביב

1 לבית המשפט כאן. בפסק דין מיום 13.12.2012 דחה כבוד השופט (כתוארו אז) איתן אורנשטיין את
2 הערעור והותיר את החלטת ועדת הערר על כנה.

3
4 משחלפה שנה ויותר ממועד מתן פסק הדין בערעור, פנו המערערים אל המשיב, במכתב מיום
5 18.12.2013 וביקשו להשיב להם את מלוא הסכומים שנגבו כמס רכוש, בטענה שעל פי הוראות סעיף
6 26 (ב) לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א – 1961 (להלן: "החוק"), היה על המשיב ליתן החלטה
7 בהשגת המערערים בתוך שנה מיום מתן פסק הדין, ומשלא עשה כן, יש לראות את השגת המערערים
8 כאילו התקבלה.

9
10 במכתב מיום 14.1.2014 דחה המשיב את טענת המערערים, וטען כי יש למנות את השנה הקבועה
11 בסעיף 26 (ב) לחוק, מיום שפסק הדין הפך לחלוט, דהיינו 45 ימים לאחר מתן פסק הדין. במכתב
12 האמור, התייחס המשיב באופן תמציתי ולקוני לטענות המערערים ודחה את ההשגה.

13
14 המערערים לא השלימו עם טענת המשיב, לפיה במועד עריכת המכתב מיום 14.1.2014 טרם חלף
15 המועד למתן החלטה בהשגתם, ועררו על כך לוועדת הערר.

16
17 בהחלטה מיום 14.7.2015 דחתה ועדת הערר את טענת המשיב לפיה יש לחשב את תקופת השנה בה
18 היה עליו ליתן החלטה בהשגה, 45 יום לאחר מועד מתן פסק הדין, אולם בסופו של יום קבעה הוועדה
19 (שם, ע' 4):

20
21 "סוף דבר: אנו דוחים את הערר וקובעים כי בנסיבותיו של ערר זה יש לראות את המשיב
22 כמי שהשיב במועד להשגת העוררים.
23 אנו קובעים כי יש לקבל את הערר שהוגש ע"י העוררים ביום 10.2.11, כערר שהוגש על
24 החלטת המשיב לדחות את השגתם.
25 העוררים רשאים, אם רצונם בכך, להגיש עד ליום 25.8.15, הודעת ערר מתוקנת
26 ומעודכנת בצירוף כל המסמכים הרלוונטיים.
27 המשיב יגיש תשובה להודעת הערר המתוקנת עד ליום 25.9.15. הערר נקבע לדיון לגופו
28 ליום 6.10.15 בשעה 11:00.
29 עניין ההוצאות ידון בהחלטת הועדה בסימונו של ההליך ככל שהצדדים ידרשו לכך".

30
31 המערערים לא השלימו עם החלטה זו של ועדת הערר ומכאן הערעור שלפני.

32
33 לציין, כי במהלך הדיון בערעור הגיש המשיב בקשה לסילוק הערעור על הסף, מחמת שהערעור הוגש
34 בחלוף המועד להגשתו ומחמת שהחלטת ועדת הערר היא בגדר החלטת ביניים שאין לערער עליה
35 בזכות. בקשה זו נדחתה בהחלטה מיום 3.4.2016.

36
37

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 8258-09-15 אליעזר כאשי, יוסף כאשי וחיים כאשי נ' מנהל מס רכוש-תל אביב

טענות המערערים:

1

2

3

ביום 30.12.2015 הגישו המערערים כתב ערעור מתוקן ולהלן טענותיהם:

4

5 א. מהחלטת ועדת הערר עולה כי הוועדה לא ראתה במכתבו של המשיב מיום 14.1.2014 החלטה
6 בהשגה, אף שהמכתב נשא כותרת: "החלטה בהשגה עפ"י סעיף 26 לחוק". מנגד ראתה ועדת
7 הערר בהתנהלות המשיב בין השנים 2005 – 2015 כ"החלטה מנומקת" בהשגה. ועוד. ועדת
8 הערר התעלמה מפסק הדין מיום 13.12.2012 אשר קבע כי היה על המשיב לדון בהשגת
9 המערערים. יתר על כן, ועדת הערר קבעה כי יש לקבל את הערר שהגישו המערערים ביום
10 10.2.2011, ובכך יש כדי להתחיל מחדש הליך אשר קיימת לגביו החלטה של ערכאת הערעור.
11 מכל אלה עולה שוועדת הערר האריכה למשיב את המועד למתן החלטה בהשגה, אף שסמכות
12 כזו אינה מצויה בידי המשיב עצמו.

13

14 ב. סעיף 51 (א) לחוק, להבדיל מהוראות חוק דומות בחקיקת המס, מקנה למנהל סמכות
15 להאריך מועדים רק "אם התבקש לכך", דהיינו אין למנהל סמכות להאריך מועדים לעצמו.
16 משהמנהל לא הוסמך להאריך מועדים לעצמו, גם הוועדה אשר הוסמכה לאשר את השומה,
17 להפחיתה, לבטלה או להחליט בדרך אחרת, אינה מוסמכת לעשות כן.

18

19 ג. גם אם הוועדה מוסמכת להאריך את המועד למתן החלטה בהשגה, אין היא רשאית לעשות
20 כן מקום שלא התקיימה סיבה מספקת, והצדדים לא ביקשו הארכת מועד.

21

22 ד. בהחלטתה דנה וועדת הערר בטענה אשר לא הועלתה על ידי המשיב, כאילו לא המציאו
23 המערערים מסמכים למשיב ועל כן, לכאורה טרם חלף המועד למתן החלטה בהשגה. לבד
24 משטענה זו לא הועלתה על ידי המשיב, אין היא נכונה, משום שהמערערים המציאו למשיב
25 את המסמכים שדרש.

26

27 ה. ועדת הערר ביססה את החלטה להאריך את המועד למתן החלטה בהשגה, על "שיקולי צדק"
28 ומניעת הפסד לקופת הציבור, אלא שבכך התעלמה הוועדה מפגיעת המשיב במערערים, תוך
29 אדישות ואטימות המגיעה כדי רשלנות. כך, חייב המשיב את המערערים במס רכוש בגין
30 תקופה בה כלל לא היו הבעלים של המקרקעין, וכאשר בחלקות נוצלו למעלה מ- 30%
31 מזכויות הבניה, לפי התקנות הנוהגות במועד הרכישה. לכל היותר היה על המשיב לחייב את
32 החלקות לפי קרקע שיש עליה בניין ולא כקרקע. אם כטענת המשיב לא נוצלו זכויות הבניה
33 היה על המשיב לחייב במס רכוש את שאר הבעלים בחלקות לפי שמדובר בשותפים במקרקעין
34 (מושע). המשיב לא זקף תשלומים ששילמו המשיבים ובני משפחתם על חשבון החוב הנטען.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 15-09-8258 אליעזר כאשי, יוסף כאשי וחיים כאשי נ' מנהל מס רכוש-תל אביב

1 המשיב לא עמד בחובתו לעדכן את שמות הבעלים משנת 1976 ועד לשנת 1992. המשיב לא
2 שלח למערערים הודעת שומה. המשיב הניח למערערים להבין שאין כל חוב בגין החלקות והם
3 הסתמכו על כך ובעקבות זאת השתנה מצבם לרעה. בתקופה בה נהגו מבצע "חס וחלילה א"
4 ו – "חס וחלילה ב" לא הציע המשיב למערערים לשלם את קרן החוב. על פי הוראות רשות
5 המיסים מיום 26.9.2000 וה"ב 11/2000 הונחה המשיב לאפשר לדון בהשגות מס רכוש גם אם
6 עבר המועד החוקי להגשת ההשגה. הנחיות אלו לא יושמו במקרה של המערערים. המשיב לא
7 נקט בהליכי גבייה אחרים בטרם החליט למכור את החלקות על ידי כונס נכסים. גם לאחר
8 העברת החלקות למכירה, אטם המשיב את אוזניו ולא הסכים לעכב את הליכי המכירה עד
9 לבירור טענות המערערים. כתוצאה מכך, הזכויות במקרקעין נמכרו במכירה כפויה בתמורה
10 נמוכה תוך תשלום הוצאות גבוהות למס שבח, היטל השבחה ושכר טרחת כונסי הנכסים.
11 המשיב לא כיבד את פסק הדין, לפיו נדרש לדון בהשגת המערערים.

12

13 1. נוכח כל אלה, מבקשים המערערים לקבל את הערעור ולבטל את שומות המשיב.

14

15

טענות המשיב:

16

17 א. יש להותיר על כנה את החלטת ועדת הערר מהנימוקים המפורטים בה.

18

19 ב. יש להותיר את החלטת ועדת הערר על כנה, מטעמים של צדק.

20

21 ג. החלטת המשיב בהשגת המערערים הוצאה כדין. בהחלטתה מיום 14.7.2015 קבעה ועדת

22

22 הערר כי "יש לראות במשיב כמי שנתן תשובה מנומקת להשגה במועד".

23

24 ד. ככל שהחלטת המשיב בהשגת המערערים ניתנה באיחור, אזי בנסיבות המיוחדות של המקרה

25

25 כאן, קיימת סיבה מספקת להארכת המועד למתן החלטה בהשגה עד ליום 14.1.2014, המועד

26

26 בו ניתנה החלטתו הכתובה של המשיב בהשגת המערערים.

27

28

29

דין

30

31 1. מפירוט השתלשלות האירועים, כמפורט בסיכומי המשיב נראה כי ביום 14.1.2014 ניתנה

32

32 החלטת המשיב בהשגת המערערים (מסמך זה לא נמצא בתיק), לפיה דחה המשיב את טענות

33

33 המערערים באשר לחלוף המועד למתן החלטה בהשגה ואף דחה את טענות המערערים לגופו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 15-09-8258 אליעזר כאשי, יוסף כאשי וחיים כאשי נ' מנהל מס רכוש-תל אביב

- 1 של עניין. משכך, מתעוררת השאלה האם ובהתחשב במועד מתן פסק הדין המחייב את המשיב
2 ליתן החלטה בהשגת המערערים (13.12.2012), ניתנה החלטה האמורה כדין.
3
4 2. סעיף 26 (ב) לחוק, קובע:
5
6 "המנהל יודיע למשיג בכתב את החלטתו המנומקת תוך שנה מיום שקיבל את הודעת
7 ההשגה או תוך חודש מיום שאישר המנהל כי המשיג המציא את כל המסמכים
8 והפרטים שנדרש להמציאם, לפי המאוחר; לא החליט המנהל בהשגה במהלך התקופה
9 האמורה, יראו את ההשגה כאילו נתקבלה".
10
11 הנה כי כן, הוראה זו שבחוק, מלמדת כי אם לא הודיע המנהל את החלטתו המנומקת למשיג
12 בתוך שנה מיום שקיבל את הודעת ההשגה, יראו את ההשגה כאילו נתקבלה.
13
14 3. בענייננו, ניתן לראות בהחלטת ועדת הערר מיום 22.4.12 המאריכה את המועד להגשת
15 ההשגה, כמועד ממנו יש למנות תקופת השנה למתן החלטת המשיב בהשגת המערערים, ולכל
16 המאוחר וכגישת המערערים עצמם, ניתן לראות את המועד בו ניתן פסק הדין המאשר את
17 החלטת ועדת הערר מיום 22.4.2011 המאריכה את המועד להגשת השגת המערערים, כמועד
18 הגשת ההשגה, דהיינו, 13.12.2012. מכאן ובהתאם להוראות סעיף 26 (ב) לחוק, היה על
19 המשיב ליתן החלטה בהשגת המערערים לכל המאוחר עד ליום 12.12.2012. כזאת לא עשה
20 המשיב וכפי שאישר הוא עצמו, החלטה בהשגה ניתנה רק ביום 14.1.2014 לאחר פניית
21 המערערים (סעיף 11 לסיכומי המשיב).
22
23 4. בהחלטתה מיום 14.7.2015, מציינת ועדת הערר (שם, ע' 2):
24
25 "תוצאת פסק דינו של בית המשפט היא כי על המשיב לדון בהשגותיהם של העוררים
26 לגופן כפי שהורתה הוועדה בהחלטתה מיום 22.4.12.
27 לאחר החלטת הוועדה, לא קיים המשיב כל דיון בהשגותיהם של העוררים. המשיב סבר
28 כי משהגיש ערעור על החלטת הוועדה פטור הוא מלקיים את החלטה כל עוד הערעור
29 תלוי ועומד. לא ברור לנו מה הבסיס החוקי המשפטי לסברה זו, אולם משלא עמדו
30 העוררים על קיום החלטה והמתינו אף הם לתוצאות הערעור, לא נאריך מילים בענין
31 זה.
32 לאחר שניתן פסק דינו של בית המשפט לא אצה למשיב הדרך לדון בהשגתם של
33 העוררים. המשיב לא קיים עם העוררים כל דיון.
34 משחלפה שנה ויותר ממועד פסק הדין פנה ב"כ העוררים, עו"ד יניב, ביום 18.12.13
35 במכתב למשיב וביקש: "להשיב למרשיו את מלוא הסכומים שנגבו על ידכם כמס
36 רכוש..."
37 ...

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 8258-09-15 אליעזר כאשי, יוסף כאשי וחיים כאשי נ' מנהל מס רכוש-תל אביב

- 1 רק ביום 14.1.14, לאחר שהעוררים טענו שיש לראות את ההשגה כאילו התקבלה, הואיל
2 המשיב לענות להשגה.
3 לטענת המשיב יש למנות את מועד השנה ממועד היותו של פסק הדין, חלוט היינו בתום
4 45 יום ממתן פסק הדין ועל כן טרם חלפה השנה למתן החלטה מנומקת בהשגה...
5 ...
6 המשיב בתשובתו טוען כי השיב להשגה בזמן ומעלה, ולחילופין, שלל נימוקים להארכת
7 המועד למתן תשובה מנומקת להשגה.
8 בדיון בפנינו, הודה המשיב כי הוא טעה לחשוב שפסק הדין הופך לחלוט כתום 45 ימים
9 מיום שניתן.
10 ...
11 עוד טוען המשיב כי לא הוועדה בהחלטתה מיום 22.4.12, לא בית המשפט בפסק דינו
12 מיום 13.12.13, קצבו מועד לקיום דיון בהשגה ועל כן לא חלף כל מועד שבו היה עליו
13 להחליט בהשגה.
14 טענה זו מוטב היה שלא היתה נטענת, ובוודאי שלא ע"י רשות ציבורית האמונה בין
15 השאר על מתן שירות יעיל והוגן לאזרח. משקבעה הועדה כי על המשיב לדון בהשגה
16 ומשדחה בית המשפט את ערעור המשיב, היה עליו להתכבד ולסיים את הדיון בהשגת
17 העוררים ללא דיחוי. הוראת סעיף 26 (ב) לחוק שרירה וקימת כל עוד לא ניתנה הוראת
18 רשות ברת סמכא לסטות מהמועד הקבוע בה.
19 אפילו יש מן הצדק בטענה כי לא הוועדה ולא בית המשפט לא קצבו למשיב מועד לדון
20 בהשגה הרי שכל פעולה שלא נקבע מועד לעשייתה, יש לעשותה בזמן סביר.
21 ...
22 לגישתנו הוראת סעיף 26 (ב) לחוק איננה פרוצדוראלית גרידא, אלא המועדים הקצובים
23 בה מבטאים מהות. זכותו של האזרח לוודאות ולסיום עניינו עם הרשות. אין לנו אלא
24 להביע את מורת רוחנו מהתנהלות המשיב".
25
26 אחר הדברים האלה, פירטה ועדת הערר את התנהלות הצדדים בתקופה שקדמה למתן פסק
27 הדין, ובהתחשב בנסיבות המתוארות, מצאה לנכון לדחות את הערר, למרות כל האמור לעיל.
28
29 5. עם כל הכבוד, דומה שאין להשלים עם הדרך בה הלכה ועדת הערר. עניינו בתקופה שחלפה
30 לכל המאוחר מהמועד בו ניתן פסק הדין (13.12.2013) ועד למתן ההחלטה בהשגה. ביחס
31 לתקופה האמורה, לא מצאה הוועדה שהייתה למשיב סיבה מספקת שלא ליתן את החלטתו
32 בהשגת המערערים בתוך שנה מיום 13.12.2013 והיא אף הביעה מורת רוח מהתנהלות המשיב
33 בתקופה זו. לא מצאתי באמור בהחלטת ועדת הערר, נסיבות המיוחסות לתקופה האמורה
34 וממילא לא הייתה בפני ועדת הערר כל תשתית עובדתית או משפטית המתייחסת לתקופה
35 שבין מועד מתן פסק הדין (13.12.13) לבין מועד מתן החלטה בהשגה (14.1.14) שיש בה כדי
36 להצדיק את דחיית הערעור של המערערים.
37
38 6. הטעמים אשר פורטו בהחלטת ועדת הערר כאמור לעיל, הצדיקו את קבלת הערר, בעוד
39 הטעמים האחרים הנזכרים בעמוד 4 להחלטת ועדת הערר, אפילו אם היה בהם משום בחינה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 15-09-8258 אליעזר כאשי, יוסף כאשי וחיים כאשי נ' מנהל מס רכוש-תל אביב

1 האם מתקיימת "סיבה מספקת" כנדרש בסעיף 51 לחוק, לא היו רלבנטיים להכרעה במחדלו
2 של המשיב ליתן החלטה בהשגה בתקופת השנה שמיום מתן פסק הדין, ולמצער לא היה מקום
3 ליתן להם משקל מכריע. כאן המקום לציין, כי איני מקבל את טענת המשיב כי יש לראות
4 במגעים שהתקיימו בין הצדדים בין השנים 2005 – 2009 כדיונים בהשגה וכמתן החלטה
5 בהשגה. סעיף 26 (א) לחוק, מדבר בהגשת השגה "בכתב מנומק" וסעיף 26 (ב) לחוק, מדבר על
6 החלטה מנומקת של המנהל "בכתב". מכאן, שאין לראות בשיחות ודיונים פורמאליים
7 ושאינם פורמאליים השגה או החלטה בהשגה. לכך יש להוסיף כי לחובת הכתב יש חשיבות
8 לצורך חישוב המועדים להגשת ההשגה ומתן החלטה. ויודגש, העיסוק באירועים שהתרחשו
9 קודם למתן פסק הדין אינם רלוונטיים ולמצער אינם בעלי משקל מכריע, באשר להארכת
10 המועד למתן החלטת המשיב בהשגה מעבר לתקופת השנה הנמנית מיום מתן פסק הדין.

11
12 לציין כי חלק מהטעמים עליהם נסמכה ועדת הערר, אינו מתיישב עם העובדות שפורטו
13 בהחלטתה היא. כך, לגישת הוועדה חילופי מכתבים ומכירת המקרקעין על ידי כונס הנכסים
14 כמוה כהחלטה של המשיב בהשגה. בעניין אחר הנוגע לכאורה לאי הגשת מסמכים כדרישת
15 המשיב, עולה מהחלטת הוועדה כאילו טרם הגיע המועד למתן החלטה בהשגה. כך, למרות
16 שביום 14.1.2014 ניתנה החלטה בהשגה.

17

18 7. לטענת המשיב, בפסק הדין "לא נקבע מועד מסוים שיראו אותו כאילו הוגשה השגה וממנו
19 ימנה את הימים ע"פ הדין למתן החלטה. מוסיף המשיב וטוען כי "גם בהחלטת הועדה
20 האמורה לא נקבע מועד מסוים אשר ייחשב כמועד בו הוגשה ההשגה". בהתחשב באלה, טוען
21 המשיב כי חוסר הבהירות בפרשנות פסק הדין בעניין המועד למתן החלטה בהשגה, מהווה
22 סיבה מספקת להארכת המועד למתן החלטה.

23

24 סעיף 51 (א) לחוק, קובע:

25

26 "המנהל רשאי, אם נתבקש וראה סיבה מספקת לכך, להאריך כל מועד שנקבע בחוק זה
27 לעשיית דבר, למעט המועדים להגשת ערר או ערעור לפי סעיפים 27 ו- 29 (ד)".

28

29 מבלי להידרש לטענת המערערים, לפיה הסמכות להאריך מועדים קמה רק מקום שמנהל
30 מתבקש לעשות כן, מה שאין כן בעניינינו, איני סבור שיש בחוסר הבהירות הנטענת על ידי
31 המשיב, משום סיבה מספקת להארכת המועד. כפי שפורט בהחלטת הוועדה, כל עוד החלטת
32 ועדת הערר מיום 22.4.2012 לא בוטלה היה על המשיב לדון בהשגת המערערים מיד ובסמוך
33 להחלטת ועדת הערר מיום 22.4.2012. ועוד. ככל שסבר המשיב שיש חוסר בהירות בהחלטת
34 ועדת הערר מיום 22.4.2012 או בפסק הדין לגבי המועד בו עליו ליתן החלטה בהשגה, ואיני
35 סבור שיש חוסר בהירות בעניין זה שהרי מועד מתן פסק הדין הוא המועד המאוחר האפשרי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 15-09-8258 אליעזר כאשי, יוסף כאשי וחיים כאשי נ' מנהל מס רכוש-תל אביב

1 לתחילת מניית השנה, היה על המשיב לנקוט בהליכים מתאימים לבירור המועד למתן החלטה
2 בהשגה מבעוד מועד. משלא עשה כן ונמנע מעשות דבר במשך למעלה משנה מיום מתן פסק
3 הדין, אין לקבל טענה זו של המשיב כ"סיבה מספקת" להארכת המועד למתן החלטה בהשגה.
4
5 אוסיף כי לא מצאתי באמור בהחלטה בבש"א 3086/95 אנגל חברה לקבלנות כללית בע"מ נ'
6 ביוס מהנדסים בע"מ (פורסם בתקדין) (להלן: "עניין אנגל") הנזכרת בתשובה ובסיכומי
7 המשיב, כדי לסייע למשיב, גם בהנחה הנטענת לפיה "טעם מיוחד" מהווה רף גבוה יותר
8 "מסיבה מספקת" הנדרשת בענייננו. שם ניתנה הארכת מועד לאחר שרשמת בית המשפט
9 העליון הגיעה למסקנה שההלכה היא כי טעות אריתמטית באשר למספר הימים בחודש
10 מהווה טעם מיוחד. ענייננו שונה במהותו מהעניין שנדון בעניין אנגל ועל כן אין ללמוד
11 מהאמור שם לענייננו. הוא הדין באשר להחלטה בבש"א 6708/00 יוסף אהרון נ' אהרון אמנון
12 נאח' (פורסם בתקדין) שם מצא בית המשפט להאריך המועד להגשת בקשה לדין נוסף,
13 בנסיבות המיוחדות של אותו מקרה.

14

15 8. טענת המשיב לפיה יש להאריך את המועד למתן החלטה בהשגה מטעמים של צדק ומאחר
16 והמערערים נהגו בחוסר תום לב, כאשר התעלמו מכך שאף הם איחרו בהגשת ההשגה, והם
17 אף ישבו בחיבוק ידיים עד שחלפה שנה מיום מתן פסק הדין, אינה מקובלת עליי. החובה ליתן
18 החלטה בהשגה בתוך שנה הוטלה על המשיב ומשהוא עצמו לא פעל ליתן החלטה בהשגה
19 בתוך פרק הזמן הקבוע לכך בחוק, לאחר שכל הנתונים היו בידיו וככל הנראה, מתן החלטה
20 בהשגה לא הצריך עבודה ממושכת או מורכבת במיוחד, שהרי מיד בסמוך לאחר פניית
21 המערערים ניתנה החלטת המשיב בהשגה, אין לתלות את מחדלו של המשיב בהתנהלותם של
22 המערערים או בנסיבות שאירעו שנים קודם לכן ואין רלבנטיות.

23

24 סוף דבר

25

26 אני מקבל את הערעור וקובע כי החלטת המשיב בהשגת המערערים ניתנה בחלוף המועד הקבוע לכך
27 בסעיף 26 (ב) לחוק, ובהתאם להוראה זו יש לראות את השגת המערערים כאילו התקבלה.
28 נוכח מסקנתי שלעיל, אין עוד מקום לדון בהשגת המערערים בפני המשיב או ועדת הערר.

29

30 המשיב ישלם למערערים את הוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד בסך 42,000 ₪.

31

32 מזכירות בית המשפט תמציא את פסק הדין לבאי כח הצדדים

33 ניתן היום, ט"ו טבת תשע"ח, 02 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.

34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 15-09-8258 אליעזר כאשי, יוסף כאשי וחיים כאשי נ' מנהל מס רכוש-תל אביב

עו אלוטוביה
מגן אלטוביה, שופט

1
2